

Rozdział V.

Wynagrodzenie za czynności nie związane z prowadzeniem sprawy.

§ 29. Za czynności jednorazowe nie związane z prowadzeniem sprawy przez adwokata wynagrodzenie wynosi:

- 1) za udzielenie porady lub za sporządzenie pisma upominawczego — 60 zł, a jeżeli czynność była połączona ze zbadaniem akt, ksiąg wieczystych lub rejestrów — od 90 zł do 180 zł,
- 2) za sporządzenie pozwu, aktu oskarżenia lub zażalenia — 20% wynagrodzenia, nie mniej jednak niż 100 zł,
- 3) za sporządzenie rewizji lub wniosku o złożenie rewizji nadzwyczajnej lub o wznowienie postępowania — 30% wynagrodzenia za postępowanie rewizyjne, nie mniej jednak niż 150 zł,
- 4) za sporządzenie opinii prawnej — od 200 zł do 400 zł,
- 5) za sporządzenie projektu umowy — 50% wynagrodzenia od wartości przedmiotu umowy obliczonego według zasad § 11 ust. 2, nie mniej jednak niż 100 zł,

- 6) za sporządzenie wniosku w sprawach karnych po uprawomocnieniu się wyroku — od 100 zł do 200 zł,
- 7) za sporządzenie innego pisma — 60 zł.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 30. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1953 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych (Dz. U. z 1953 r. Nr 40, poz. 176 i z 1956 r. Nr 25, poz. 117).

§ 31. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do spraw będących w toku w dniu jego wejścia w życie, jednakże przepisy dotychczasowe stosuje się aż do zakończenia sprawy w instancji.

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie w 14 dni po jego ogłoszeniu.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

119

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ FINANSÓW

z dnia 15 kwietnia 1961 r.

w sprawie określenia zasad i sposobu uiszczania kosztów związanych z wykonaniem postanowienia prokuratora lub sądu o zabezpieczeniu kar i roszczeń odszkodowawczych oraz kosztów związanych z wykonaniem przepadku majątku.

Na podstawie art. 18 § 2 ustawy z dnia 21 stycznia 1958 r. o wzmoczeniu ochrony mienia społecznego przed szkodami wynikającymi z przestępstwa (Dz. U. z 1958 r. Nr 4, poz. 11 i z 1960 r. Nr 51, poz. 298) oraz art. IX pkt 2 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. z 1932 r. Nr 93, poz. 804 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za wykonanie w drodze egzekucji sądowej lub administracyjnej postanowienia prokuratora lub sądu o zabezpieczeniu roszczeń o wynagrodzenie szkody wyrządzonej czynem przestępnym w mieniu społecznym pobiera się od strony, na której rzecz następuje zabezpieczenie tych roszczeń, należności na pokrycie wydatków oraz opłatę stałą wynoszącą przy wartości zabezpieczanego roszczenia:

1) do 50.000 zł	300 zł,
2) ponad 50.000 zł do 100.000 zł	500 zł,
3) ponad 100.000 zł	1000 zł.

2. W razie stwierdzenia w toku egzekucji niemożności wykonania postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń odszkodowawczych opłata stała wynosi 50 zł.

3. Opłatę stałą przewidzianą w ust. 2 pobiera się też za każde dochodzenie przeprowadzane okresowo przez organ dokonujący zabezpieczenia w celu ustalenia dochodów i stanu majątkowego dłużnika, stosownie do art. 16 ustawy z dnia 21 stycznia 1958 r. o wzmoczeniu ochrony mienia społecznego przed szkodami wynikającymi z przestępstwa, bez względu na wynik tych dochodzeń.

4. Opłaty stałe przewidziane w ustępach poprzedzających strona, na której rzecz następuje zabezpieczenie roszczeń odszkodowawczych, obowiązana jest uiszczyć w pełnej wysokości również wówczas, gdy postanowienie o zabezpieczeniu tych roszczeń wykonywane jest jednocześnie z posta-

nowieniem o zabezpieczeniu grożącej kary grzywny lub przepadku majątku i na tych samych przedmiotach majątkowych.

5. Jeżeli wykonanie postanowienia prokuratora o zabezpieczeniu roszczeń odszkodowawczych następuje w drodze egzekucji administracyjnej, opłaty stałe przewidziane w ust. 1 i 2 stanowią opłatę komorniczą, przypadającą na rzecz skarbowego urzędu komorniczego.

§ 2. 1. Za wykonanie w drodze egzekucji administracyjnej postanowienia prokuratora lub sądu o zabezpieczeniu grożącej kary grzywny lub przepadku majątku skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługuje opłata komornicza w wysokości 1% od wartości majątku, na którym dokonano zabezpieczenia, nie mniej jednak aniżeli 30 zł i nie więcej aniżeli 1000 zł.

2. Jeżeli zabezpieczenie grożącej kary grzywny i przepadku majątku dokonywane jest jednocześnie i na tych samych przedmiotach majątkowych, skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługuje tylko jedna opłata komornicza. Opłatę tę pokrywa organ finansowy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, którego skarbowy urząd komorniczy wykonywał postanowienie. Pokrycie następuje z kredytów budżetowych tego prezydium.

3. W razie stwierdzenia w toku egzekucji niemożności wykonania postanowienia o zabezpieczeniu grożącej kary grzywny lub przepadku majątku skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługuje opłata komornicza w wysokości 50 zł. Opłata ta przysługuje również za każde dochodzenie, przeprowadzane okresowo przez organ dokonujący zabezpieczenia w celu ustalenia dochodów i stanu majątkowego podejrzanego lub oskarżonego, w razie negatywnego wyniku tego dochodzenia.

§ 3. Za wykonanie w drodze egzekucji sądowej postanowienia prokuratora lub sądu o zabezpieczeniu grożącej

kary grzywny lub przepadku majątku nie pobiera się żadnych opłat.

§ 4. 1. Za wykonanie kary przepadku majątku skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługuje opłata komornicza w wysokości 1% od wartości majątku przejętego na rzecz Państwa, nie mniej jednak aniżeli 30 zł i nie więcej aniżeli 1000 zł.

2. Opłata komornicza przewidziana w ust. 1 przysługuje niezależnie od pobrania opłaty komorniczej za wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu grożącej kary przepadku majątku (§ 2 ust. 1).

3. W razie stwierdzenia w toku wykonywania orzeczonej kary przepadku majątku, że skazany nie posiada majątku podlegającego przejęciu na rzecz Państwa, skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługuje opłata w wysokości 50 zł.

§ 5. 1. Wykonywanie na polecenie prokuratora lub sądu postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń odszkodowawczych oraz grożących podejrzanemu kar następuje bez żądania złożenia zaliczki na pokrycie wydatków i opłat.

2. Przy wykonywaniu na wniosek strony postanowienia sądu o zabezpieczeniu roszczeń odszkodowawczych w drodze zabezpieczenia powództwa cywilnego obowiązek złożenia przez stronę zaliczki na wydatki i opłaty (§ 1 ust. 1 i 2) ustala się według zasad ogólnie obowiązujących.

§ 6. Sumy potrzebne na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem na polecenie prokuratora lub sądu postanowienia o zabezpieczeniu grożących kar i roszczeń odszkodowawczych wyklada się, zależnie od trybu, w jakim wykonuje się postanowienie, z kredytów budżetowych:

- 1) sądu powiatowego, którego komornik wykonuje postanowienie,
- 2) prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, którego skarbowy urząd komorniczy wykonuje postanowienie.

§ 7. 1. Po wykonaniu postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń odszkodowawczych lub po stwierdzeniu w toku egzekucji niemożności wykonania tego postanowienia sumy wyłożone na pokrycie wydatków (§ 6) oraz należną opłatę (§ 1 ust. 1 i 2) ściągają się od strony, na której rzecz zarządzo- no zabezpieczenie, w trybie:

- 1) określonym przez przepisy § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1958 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. Nr 40, poz. 186), jeżeli postanowienie było wykonywane w drodze egzekucji sądowej,
- 2) egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych, jeżeli postanowienie było wykonywane w tym trybie.

2. Jeżeli zabezpieczenie roszczeń odszkodowawczych, polegające na dokonaniu wpisu w księdze wieczystej lub na złożeniu dokumentu do zbioru dokumentów, następuje bez wniosku strony, opłaty sądowe należne za dokonanie tych czynności ściągają się od strony po ich dokonaniu.

3. Przepisy ustępów poprzedzających nie mają wpływu na uprawnienia strony do dochodzenia od dłużnika zwrotu poniesionych kosztów zabezpieczenia roszczenia.

§ 8. 1. Po wykonaniu w drodze egzekucji administracyjnej postanowienia o zabezpieczeniu grożącej kary grzywny lub po stwierdzeniu w toku tej egzekucji niemożności wykonania postanowienia sumy wyłożone z kredytów budżeto-

wych prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej na pokrycie wydatków oraz należną opłatę komorniczą (§ 2 ust. 1 i 3) pokrywa tymczasowo z kredytów budżetowych sąd powiatowy, w którego okręgu działa skarbowy urząd komorniczy, który wykonywał postanowienie.

2. Po wykonaniu w drodze egzekucji sądowej postanowienia o zabezpieczeniu grożącej kary przepadku majątku lub po stwierdzeniu w toku tej egzekucji niemożności wykonania postanowienia sumy wyłożone przez sąd na pokrycie wydatków zwraca sądowi organ finansowy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, na której terenie działa komornik. Zwrotu dokonuje się z kredytów budżetowych tego prezydium.

3. Przewidziane w ustępach poprzedzających rozliczenie z tytułu sum wyłożonych na pokrycie wydatków nie następuje, jeżeli zabezpieczenie grożącej kary grzywny i przepadku majątku było dokonywane jednocześnie i na tych samych przedmiotach majątkowych.

4. Rozliczenie pomiędzy sądem a organem finansowym prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej następuje w formie przelewu na podstawie miesięcznego zestawienia wydatków lub opłat, sporządzonego przez zainteresowany organ.

§ 9. W razie orzeczenia kary grzywny wydatki związane z zabezpieczeniem tej kary oraz opłatę za zajęcie majątku dokonane w toku jej zabezpieczenia ściągają się od osoby skazanej jako koszty postępowania karnego (art. 439 156 kpk). Opłatę za zajęcie majątku ustala się według taksy za czynności komorników, niezależnie od trybu, w jakim dokonano zabezpieczenia.

§ 10. Opłaty komornicze należne skarbowemu urzędowi komorniczemu za dokonywane w drodze egzekucji administracyjnej zabezpieczenie grożącej kary przepadku majątku oraz za wykonywanie orzeczonego przepadku pokrywa się z kredytów budżetowych prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, którego urząd komorniczy prowadził egzekucję.

§ 11. Wydatki pozostające w związku z zabezpieczeniem kar i roszczeń odszkodowawczych dzieli się w równych częściach pomiędzy zobowiązanych do ich pokrycia.

§ 12. 1. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, a do tego dnia nie zakończonych, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia. Jednakże przepisów tych nie stosuje się do opłat za czynności organu egzekucyjnego dokonane przed dniem 1 stycznia 1961 r.

2. Zaliczki pobrane na poczet opłat nie podlegają zwrotowi, choćby przewyższały opłaty przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

§ 13. W sprawach nie unormowanych niniejszym rozporządzeniem do uiszczenia kosztów związanych z wykonywaniem w drodze egzekucji sądowej postanowień prokuratora lub sądu o zabezpieczeniu grożących kar i roszczeń odszkodowawczych stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1958 r. o taksie za czynności komorników.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki
Minister Finansów: J. Albrecht